

רעפ 86311-07-25 - ראהד סלמי נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 86311-07-25

לפני: כבוד השופט יוסף אלרון

המבקש: ראהד סלמי
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע ב-ע"פ 76967-03-25 מיום 9.7.2025 שניתן על ידי השופטים א' ביתן, א' משניות ו-ט' לחיאני שהם עו"ד בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע (השופטים א' ביתן, א' משניות ו-ט' לחיאני שהם) ב-ע"פ 76967-03-25 מיום 9.7.2025, בגדרו נדחה ערעור המבקש על הכרעת דינו וגזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע (השופט ע' צברי) ב-ת"פ 50661-01-24.

2. כעולה מעובדות כתב האישום, המבקש עבד כנהג משאית בחברה העוסקת בסחר מתכות, ולה מפעל בעיר רהט. במספר הזדמנויות, המבקש גנב ברזל מאתרי עבודה לבניית תשתיות במספר הזדמנויות, במשקל העולה על 50 טונות ובשווי מצטבר של למעלה מ-200,000 ש"ח. את הברזל הגנוב הלה פרק, בין היתר, במפעל החברה שברהט. בגין האמור, בכתב האישום יוחסו למבקש שלושה אישומים, שבהם נמנו חמשעבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות לפי סעיף 384א(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

3. המבקש הודה בעובדות כתב האישום, בהתאם להסדר טיעון אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש. בגין זאת, בית משפט השלום הרשיעו בשלוש עבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות. בהמשך, בעקבות בקשת המשיבה, הכרעת הדין תוקנה כך שהמבקש הורשע בחמש עבירות, כפי שיוחס לו בכתב האישום שבו הודה כאמור. בגין האמור, בית משפט השלום גזר עליו עונש של 20 חודשי מאסר בפועל, לצד

ענישה נלווית.

ערעור שהוגש על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה על ידי בית המשפט המחוזי, תוך שנקבע, בין היתר כי הודאת המבקש ניתנה ביחס לחמש עבירות, כי הכרעת הדין תוקנה כדין וכי עונשו אינו מחמיר עמו.

4. בבקשה שלפניי, המבקש מלין על החלטתו של בית משפט השלום לתקן את הכרעת הדין כך שהורשע בחמש עבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות. לעניין זה, המבקש טוען כי מדבריו בדיון המאוחר נלמד שלא הודה בחמש עבירות, אלא בשלוש עבירות בלבד. עוד נטען, בין היתר, כי המשיבה ביקשה לראשונה לתקן את הכרעת הדין במועד דיון הטיעונים לעונש, פרק זמן משמעותי לאחר הודאתו בעובדות כתב האישום. כמו כן, נטען כי עובדות כתב האישום אינן מגבשות עבירות של גניבה בנסיבות מיוחדות, אלא עבירות של גניבה "בסיסית". בנוסף, המבקש משיג על העונש שנגזר עליו וטוען כי הוא מחמיר עמו יתר על המידה. זאת, בין היתר, לנוכח נסיבותיו האישיות והמשפחתיות.

5. דין הבקשה להידחות. כלל טענותיו של המבקש תחומות היטב בדלת אמותיו הפרטניות, ואף אינן מעלות חשש לעיוות דין או אי-צדק מהותי באופן המצדיק מתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי" (רע"פ 2424-06-25 מנסור נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (4.6.2025)).

6. מעין בפרוטוקול הדיון מיום 20.4.2024, נלמד כי באת-כוח המשיבה ציינה שהצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו המבקש יודה בעובדות כתב האישום ויורשע. בא-כוח המבקש אישר את דברי באת-כוח המשיבה, ומיד לאחר מכן המבקש הודה בעובדות כתב האישום והורשע על ידי בית משפט השלום. אף בפרוטוקול הדיון המאוחר מיום 29.1.2025, שנקבע בשל בקשת המשיבה לתקן את הכרעת הדין, בא-כוח המבקש טען כי "אנו מבקשים לקיים את הסדר הטיעון כך שהנאשם [המבקש - י' א'] יעמוד בהודאתו [...] הנאשם [המבקש - י' א'] הפנים את משמעות ההסדר והוא מודה בשלושת האישומים [...]".

מובן אפוא, כי משהמבקש הודה בשלושת האישומים אשר ייחסו לו חמש עבירות של גניבה בנסיבות מחמירות - מתרוקנת מתוכן טענתו לפיה הודה בשלוש עבירות בלבד. עוד יוער, כי דבריו של המבקש במעמד הדיון המאוחר אף הם אינם מוסיפים לטענתו. שכן, הודאתו בכתב האישום ניתנה זה מכבר, ואילו במעמד זה המבקש רק שב באופן לקוני על מקצת העובדות המפורטות בו. ממילא, גם בדברים אלו ניכרת התייחסותו לאישומים שבכתב האישום.

זאת ועוד, משהמבקש הודה בביצוע העבירות שיוחסו לו, לא היה מקום להידרש לטענתו כי מעשיו אינם מגבשים את העבירות שבהן הורשע.

7. אף טענות המבקש המופנות לתיקון הכרעת הדין - דינן להידחות. זה מכבר נקבע, כי בית המשפט

מוסמך לתקן הכרעת דין, קודם מתן גזר הדין, אף מבלי להידרש למגבלות הקבועות בסעיף 81 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (ע"פ 4190/13 סמואל נ' מדינת ישראל, פסקה 107 (18.11.2014)). בבואו לעשות כן, עליו לשקול שלושה שיקולים עיקריים: מהות הטעות; פרק הזמן שחלף ממועד מתן ההחלטה המבוקשת תיקון; והשלכתו של התיקון על הגינות ההליך (שם, פסקה 112).

בענייננו, אכן היה ראוי כי המשיבה הייתה מגישה את בקשתה לתיקון הכרעת הדין בסמוך לאחר מתן הכרעת הדין. כמו כן, מוטב היה כי בקשה כאמור לא הייתה מוגשת בפתח דיון הטיעונים לעונש. יחד עם זאת, ענייננו בתיקון טעות "ברורה וגלויה", שאינו עולה כדי קביעה שבשיקול דעתו של בית המשפט (שם, פסקה 113); ומובן כי לא היה בתיקון זה כדי לפגוע בהגינות ההליך או לגרום לעיוות דין, בין היתר משהמבקש הודה בכתב האישום עת היה מיוצג על ידי סניגור (שם, פס' 115). בנסיבות אלו, בית משפט קמא קבע בצדק רב כי תיקון הכרעת הדין הינו "תיקון טכני המשקף את העובדות כהווייתן". משכך, גם בהיבט זה אין עילה להתערבות בהכרעת הדין, לא כל שכן ב"גלגול שלישי".

8. באשר לגזר הדין יצוין, כי בית משפט השלום מיקם את עונשו של המבקש בקצהו התחתון של מתחם העונש ההולם, תוך שנתן את מלוא המשקל המקל לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות. משכך, ולנוכח מעשיו החמורים של המבקש, עונשו אינו מצדיק התערבות בו במסגרת "גלגול שלישי" (רע"פ 63474-04-25 צרפתי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (30.4.2025)).

9. אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ג אב תשפ"ה (07 אוגוסט 2025).

יוסף אלרון
שופט